

ایستگاه

افزایش تولید نفت آمریکا در روزهای بحرانی قیمت

تولید نفت آمریکا در هفته گذشته به ۹/۱۳ میلیون بشکه در روز رسید که این رقم نسبت به مدت مشابه سال قبل یک میلیون بشکه در روز افزایش داشته است. «پلومبرگ» در این باره گزارش داده که اگر تردیدی هم درباره استراتژی اوپک وجود داشت، ثروتمندترین اعضای سازمان در حال زود زدن این ابهام هستند. نمایندگان عربستان، امارات و کویت طی شش هفته اخیر ده‌ها بار تأکید کرده‌اند که اوپک به هیچ قیمتی تولید خود را کاهش نخواهد داد. این کشورها تلاش دارند با پایین آوردن قیمت نفت، تولیدکنندگان نفت شیل در آمریکا را از بازار خارج سازند.

قیمت نفت پارسال ۴۸ درصد و از ز صدمت تا تکسون ۳۴ درصد کاهش یافته عدم کاهش تولید در ماه نوامبر تاکنون ۳۴ درصد کاهش یافته است. این تصمیم اوپک هرچند درآمدهای اعضا را در سال ۲۰۱۵ کاهش می دهد، اما هدف از آن حفظ سهم آنها از بازار در سال‌های آینده است. جیمی وبستر، تحلیلگر بازار نفت در این باره گفت: «هرچه قیمت‌ها با سرعت بیشتری پایین بیاید، شما واکنش فوری‌تری از تولیدکنندگان آمریکایی شاهد خواهید بود.»مجموع تولید نفت خام آمریکا در هفته گذشته به ۹/۱۳

میلیون بشکه در روز رسید که حدود یک میلیون بشکه نسبت به یک سال قبل و ۴۹ هزار بشکه نسبت به زمان نشست اوپک در ماه نوامبر افزایش داشت. تولید نفت به روش شیل، میزان تولید آمریکا را طی پنج سال گذشته ۶۶درصد افزایش داده است. میزان صادرات نفت آمریکا که همچنان براساس قوانین داخلی این کشور محدود است، براساس آمارهای اداره اطلاعات انرژی آمریکا در ماه نوامبر به رقم بی‌سابقه ۵/۲هزار بشکه در روز رسید. این چهار عضو اوپک در خاورمیانه برای تحمل کردن قیمت پایین نفت به ذخایر انرژی خود امید بسته‌اند که براساس برآورد صندوق بین‌المللی پول، رقم آن به ۸۲۶/۴میلیارد دلار می‌رسد. نفت، ۶۳درصد

صادرات این کشورها را تشکیل می‌دهد. براساس برآوردهای آژانس بین‌المللی انرژی، کاهش قیمت نفت مجموعاً ۲۵۷ میلیارد دلار درآمدمسال ۱۲ عضو اوپک پیش‌بینی موسسه سی‌اِم، و نژوسلا طی پنج سال آینده با مشکل ناتوانی در پرداخت بدهی‌هایش مواجه خواهد شد.

بازگشت نفت به کانال ۵۰ دلاری

قیمت جهانی نفت در آخرین روز معاملات هفته گذشته، نزدیک به دو دلار افزایش یافت و هر بشکه نفت برنت دربرای شمال در پایان معاملات در برابر ۵۰دلار و ۱۷ سنت معامله شد و امیدواری‌ها را برای تداوم این روند در هفته جاری بیشتر کرد. به گزارش تسنیم قیمت جهانی نفت که طی روزهای گذشته به

زیر ۵۰دلار سقوط کرده بود در جریان معاملات روز جمعه با طی کردن روندی افزایشی به بالای ۵۰دلار در هر بشکه رسید.

قیمت نفت برنت درای شمال در آخرین روز معاملات هفته گذشته با افزایش حدود دو دلاری نسبت به روز قبل از آن مواجه شد و به ۵۰دلار و ۱۷ سنت در هر بشکه رسید. هر بشکه نفت سبک آمریکا نیز در پایان معاملات در برابر ۴۸ دلار و ۶۹دلار معامله شد. قیمت جهانی نفت طی دو روز گذشته و در پی پیش‌بینی‌ها برای کندشدن سرعت رشد تولید نفت غیر عضو اوپک در سال ۲۰۱۵ رو به افزایش گذاشته است. آژانس

بین‌المللی انرژی در جدیدترین گزارش خود پیش‌بینی کرد سرعت رشد تولید نفت کشورهای غیرعضو اوپک در سال ۲۰۱۵ کمتر خواهد شد و قیمت نفت در نیمه دوم سال ۲۰۱۵احیا خواهد شد. قیمت جهانی نفت از نقطه اوج خود در اواسط سال ۲۰۱۴بالغ بر ۵۵درصد کاهش یافته است و کارشناسان انرژی تصمیم اوپک برای حفظ سقف تولید خود در نشست نوامبر این سازمان را یک علت مهم ادامه روند نزولی قیمت نفت می‌دانند.

عربستان به همراه کویت، امارات و قطر چهار کشوری بودند که در برابر خواست سایر اعضای اوپک برای کاهش سقف تولید این سازمان مقاومت کردند. وزیر انرژی کویت امروز اذعان کرد انتظار سقوط قیمت نفت تا این سطح را نداشته است.

میرچسه

معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی مطرح کرد

سرمایه گذاری سه میلیارد یورویی در صنعت پتروشیمی

هم‌اکنون سالانه ۲/۷ تا سه میلیارد یورو برای توسعه پتروشیمی‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود، اما واقعیت این است که طبق سند چشم‌انداز، باید سالانه هشت میلیارد یورو جذب کنیم. به گزارش روابط‌عمومی شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران، معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی با بیان این مطلب، گفت: «یک دهه

پیش، شرکت ملی صنایع پتروشیمی به‌عنوان عامل اصلی توسعه طرح‌های پتروشیمی مطرح بود، اما امروز اجرای خصوصی‌سازی غیراصولی، ساختار

این شرکت را برهم زده است.»عباس شعری‌مقدم با بیان اینکه هر سازمانی که در طول تاریخ با موفقیت دوام پیدا می‌کند، برای کشورش یک ارزش به‌شمار می‌آید، گفت: «وظیفه کنونی این شرکت، ایجاد زمینه و زیرساخت‌های لازم برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی است و طی ۱۰ سال گذشته، ساختار قدیمی این شرکت متحول شده است.»وی با اشاره به ۵۰سالگی صنعت پتروشیمی، آینده این صنعت را روشن و امیدوارکننده برشمرد و گفت: «پتروشیمی تنها شانس صنعت کشور ماست و باید به جای خام‌فروشی نفت، محصولات متنوع پتروشیمی را تولید کنیم که هم اشتغالزاست و هم ارزش افزوده بالایی را برای کشور ایجاد می‌کند.»

رایزنی ونزئولا با برخی کشورهای عضو اوپک

#

وزیر امور خارجه ونزئولا به‌منظور گسترش مشارکت‌های راهبردی و مقابله با افت جهانی قیمت نفت سفر خود را به برخی کشورهای عضو «اوپک» آغاز کرد.
به گزارش خبرگزاری فارس «دلسی رودریگز» وزیر امور خارجه ونزئولا و «شیخ عبدالله بن زاید آل نهیان» همتای وی در امارات متحده عربی در طول نشستنی با یکدیگر در ابوظبی (پایتخت امارات) روابط دوجانبه بین این دو کشور را مورد بررسی قرار دادند.
رودریگز پیش از امارات متحده عربی به قزاقستان نیز سفر کرده بود؛ او به کویت و عربستان سعودی نیز خواهد رفت.

مدیرعامل شرکت گاز ایران در گفت‌وگو با فرهیختگان:

گاز ایران اروپایی می‌شود

با اعطای کارت انرژی به خانوارها می‌توان یارانه‌ها را کنترل کرد

رود به تجارت جهانی گاز

عراقی در پاسخ به پرسشی در مورد اینکه در برداشت از میادین مشترک، ۱۰ سال تأخیر داشتیم و تحریم‌ها نیز همچنان ادامه دارد، آیا امکان رسیدن به سهمی بیشتر در تجارت جهانی گاز وجود دارد، تأکید می‌کند: «بله، حتماً. اولاً رسیدن به ۱۰ درصد تجارت جهانی گاز، یک هدف است ولی هدف غایی ما نیست. اگر رابطه ایران با دنیا یک رابطه منطقی باشد، به نظر شما، سخت است که طی پنج سال، ما به اتحادیه اروپا وصل شویم؟ این به سیاست خارجی ما برمی‌گردد. شما هر چقدر دیپلماسی انرژی داشته باشید، ولی تعامل جهانی نداشته باشید، نمی‌توانید سیاست خود را پیاده کنید. تعامل جهانی یک شرط است و بعد از آن، سیاست انرژی، حرف می‌زند. ما در حال حاضر، در حال اجرای خط نشسم، نهم و هفتم هستیم. خط هفتم از طریق پاکستان به هند و سپس می‌تواند تا چین هم برود. خط ششم، عراق را کامل تأمین می‌کند و خط نهم هم می‌تواند تا اروپا برود. اگر تعامل جهانی هم انجام نشود، ما با این زیرساخت‌ها و بسترهای آماده و نیز داشتن گاز منابع مشترک، به آن هدف ۱۰ درصدی که البته هدف غایی ما نیست، دست پیدا می‌کنیم. یعنی اگر هدف، طی پنج الی شش سال قابل تحقق است، ولی وقتی شما تعامل جهانی به هر دلیل (نمی‌گوییم چه کسی مقصر است و چه باید کرد و انرژی هسته‌ای و…) نداشته‌اید، البته اینها سیاست‌های کلان کشور است، اما اگر تعامل جهانی داشته باشیم، رود به اروپا و اتحادیه اروپا دور از دسترس نیست.»

به سازندگان بین‌المللی، تنه بزنیم.

در مورد تحویل گاز به پتروشیمی‌ها که به تصویب رسیده، شما به‌عنوان متولی این شرکت، چه نظری دارید؟

سیاست دولت هر چه باشد، ما انجام می‌دهیم. ما باید توان تأمین خوراک گازی پتروشیمی‌ها را داشته باشیم. اگر تصمیم بر تأمین آن باشد که بهترین راه، تبدیل گاز به محصولات پتروشیمی و بعد، صادرات آن است، ما گاز را به پتروشیمی‌ها

می‌دهیم. اگر دولت تصمیم بگیرد که بهتر است این گاز به جاهای نفت تزریق شود، برخی تجهیزات و تأسیسات صنعتی به خودکنفای برسد، ولی این کافی نیست. ما باید بتوانیم این تسونان را به فرصت صادراتی تبدیل کنیم. یعنی مزیت نسبی را به مزیت رقابتی تبدیل کنیم که بتوانیم

مدیر امور بین الملل شرکت گاز در گفت‌وگو با فرهیختگان تأکید کرد

لحظه‌شماری اروپا برای حضور در ایران

حاضر، اروپا به‌خاطر تحریم‌های بین‌المللی ایران، با پیش نمی‌گذارد؛ آنچه مشخص است، این است که نیاز به انرژی در اروپا رو به رشد است و در این هم شکی نیست که آنها منابع انرژی محدودی دارند. بنابراین نیاز به انرژی وارداتی برای آنها، امری حیاتی است، ولی به همان صورتی که اکنون با روسیه بر سر وضع تحریم‌های جدید علیه این کشور، مشکل دارند، با ایران هم بحث تحریم‌های سازمان ملل و اتحادیه اروپا را دارند، تحریم‌های ادامه دار و پایرجا. در حال حاضر، اروپا بیشتر مترصد فرصت است تا زمینه‌ای را فراهم کند که به محض اینکه تحریم‌ها برداشته شد، بیاید و با کشورهای مثل ما مذاکره کند، ولی مادامی که تحریم‌ها برداشته نشود، آنها به صورت جدی اقدام به مذاکره نمی‌کنند.

آقای مهندس رمضانی، با وجود تحریم‌های تمام‌عیار و سابقه روسیه با اعتنا به الحاق شبهه‌جزیره کریمه به روسیه و مداخلات مکرر در شرق اوکراین، به نظر می‌رسد دست‌کم در کوتاه‌مدت نمی‌توان پایانی بر آن متصور شد. آیا ایران نمی‌توانست از فرصت نایب پیشی آمده از طریق اعلام آمادگی برای تأمین گاز قره‌سبیز، اروپایی‌ها را به عبور یا هر چه کم‌رنج‌تر کردن تحریم‌های وضع شده علیه تهران، متغیب‌کند؟ این حرف درست است، ولی در حال

محمدرضا پورابراهیمی عنوان کرد

راهکارهایی برای عبور از اقتصاد نفت‌زده

نفت و انرژی

www.Farheekhtegan.ir

Mon | 19 Jan 2015 | vol.06 | No. 1576

دوشنبه ۲۹دی ۱۳۹۳ | ۲۷ ربیع‌الاول ۱۴۲۴ | ۱۹ ژانویه ۲۰۱۵ | شماره ۱۵۷۶

توانند تعدادی از یارانه‌بگیرها را کاهش دهد (به هر روشی که خود صلاح می‌داند)، سنگینی باروزارت نفت کمتر می‌شود. در مورد گاز، شنخصاً اعتقاد این است که این یارانه اگر به کارت انرژی تبدیل شود، یعنی کارت انرژی به خانوارها داده شود که هم‌اکنون در قشم به صورت آزمایشی در حال اجراست، بسیاری از مسائل حل می‌شود. اگر این آزمایش جواب دهد، شاید کارت انرژی یکی از آن راه‌هایی باشد که بتوان با آن، یارانه‌ها را کنترل کرد. در غیر این صورت، کنترل آن، کار بسیار سختی است. در حال حاضر ما عملاً داریم درآمد کشور را بین مردم توزیع می‌کنیم و چاره‌ای هم نداریم. به هر حال ما تابع سیاست‌های دولت هستیم. این مساله باید در سطح کلان دولت تصمیم‌گیری شود. ما تمام درآمد گاز را به جز ۲۰ تومانی که شرکت برای بهره‌برداری برای خود برمی‌دارد، به خزانه دولت واریز می‌کنیم.

به گفته کارشناسان انرژی و نیز بسیاری از مسئولان، سهم ایران از تجارت جهانی گاز تنها حدود ۱/۵ درصد است. با توجه به اینکه مادومین ذخایر بزرگ گازی جهان را در اختیار داریم و نیز آن که براساس سند چشم‌انداز ۱۴۰۴، باید سهم ما به حدود ۱۰ درصد برسد، این مساله‌امری محال یا بسیار دشوار به نظر می‌رسد. به نظر شما، اشکال کار در کجاست و چرا چنین مشکلی پیش آمده‌است؟

برای این مساله چند دلیل وجود دارد؛ یکی اینکه ایران به خودی خود، یک کشور بزرگ است که مصرف‌کننده زیادی دارد. عقل حکم می‌کند زمانی که شما منبعی را در اختیار دارید که کشور به آن نیاز دارد، باید از آن استفاده کنید. با این تفاسیر، باید بپرسید چرا نتوانستیم صادرکننده خوبی باشیم؟ یکی از دلایل این است که بعد از انقلاب، سیاست کلی این بود که به شهرها، روستاها، مناطق … گازرسانی کنند؛ چراکه گاز، اقتصاد را به‌سر حرکت وامی‌دارد. گاز، رفاه، آرامش و… و درنهایت کار می‌آورد. در این کشور بزرگ، هرچقدر گاز تولید شد، به مصرف رسید. دلیل دوم اینکه ما فرهنگ درست مصرف کردن را ندانستیم و در عین حال می‌خواستیم گاز را ارزان به مردم برسانیم. قدر این نعمت را ندانستیم چون نگاه و تفکر حکومت‌مداران بعد از انقلاب، این بود که باید مواظب مردم باشیم و این یعنی به آنها، نفت و گاز مجانی بدهیم. اوایل انقلاب در بعضی جاها، اصلاح‌کننده نداشتیم و گاز مجانی می‌دادیم. پس تفکر حاکم این بود که گاز را تولید کنیم و با قیمت ارزان به مردم بدهیم و همین

با توجه به تمام این توضیحات، اکنون برنامه شما چیست؟
همان‌طور که قبلاً هم گفتیم، هدف ما مصرف کمتر، اقتصادی کردن قیمت‌ها، بالابردن تکنولوژی و فرهنگ مصرف و نهایتاً، ورود وارد بازار جهانی نشویم تا خود، تنها بازبگر این میدان باشد.

کشور بازگشتیم، ولی زمانی که دیدیم آن طرف، زمان بیشتری را برای احداث خط لوله می‌خواهد، کار را متوقف کردیم، اما به محض اینکه قضیه جدی شود، ظرف کمتر از ۶ ماه، می‌توانیم این خط لوله را تکمیل کنیم.

آیا ممکن است پاکستان با همین قضیه، مساله شکایت از خود و موضوع غرامت را منتفی کند که اصلاً ایران آماده گازرسانی نیست و…

خیر. چون به هر حال، شرایط برای گازرسانی از آن طرف، آماده نبوده و ما به نسبت آنها، بسیار جلوتر هستیم. ما طی این مدت، ۹۰۰ کیلومتر خط ۱۶ اینچ اجرا کردیم. یعنی حدود ۹۵در صد پروژه اجرا

پا‌های مالیاتی همراه با عدالت مالیات ستانی در کشور استقرار یابد و فرار مالیاتی به صفر برسد، به راحتی می‌توانیم وابستگی بودجه را به درآمدهای صادرات نفت خام کاهش دهیم و به سمت اقتصاد مقاومتی حرکت کنیم. او گفت: «مسیر دوم برای عبور از اقتصاد نفت زده، توسعه سهم بخش خصوصی در ایجاد ثروت ملی است که ظرفیت‌های خارج از نفت را فعال می‌کند.» نایب‌رئیس کمیسیون ویژه اقتصادی مجلس

امر باعث شد تا صرفه‌جویی در مصرف انرژی بی معنا جلوه کند. بنابراین ما هم از نظر فرهنگ، هم از نظر تکنولوژی و هم از نظر اقتصادی، مصرف‌بالاتری داریم. از نظر تعداد مصرف‌کنندگان نیز که رقم بسیار بالاست. پس نیازی به صادرات احساس نکردیم، چون پول آن را از نفت تأمین می‌کردیم. نفت را صادر می‌کردیم، پول می‌گرفتم و خرج می‌کردیم. گاز را هم به امید خدا مجانی می‌دادیم. خود این مساله، عامل مهمی برای عدم صادرات گاز بوده است.

یعنی می‌گویید ما سیاست‌گذاری برای آینده ونسل‌های آتی خود نداشتیم؟

داشتیم ولی سهل‌انگاری کردیم به خاطر نوع تفکر حاکمیتی که در کشور بود که نباید به مردم فشاری بیاید، دولت باید به آنها سوسید بدهد. این تفکر هنوز هم حاکم است. در اینجا باید رایگان و ارزان در اختیار مردم گذاشید، تکنولوژی تکان نمی‌خورد. تکنولوژی با قیمت ارزان که تکان نمی‌خورد. مثلاً دو بخاری با اران‌مان‌های ۳۰ درصد و ۹۰ درصد با قیمت‌های ۳۰ و ۷۰هزار تومان بیاورید، هیچ‌کس بخاری با اران‌مان چشم‌انداز ۱۴۰۴، باید سهم ما به حدود ۱۰ درصد باشد. این مساله‌امری محال یا بسیار دشوار به نظر می‌رسد. به نظر شما، اشکال کار در کجاست و چرا چنین مشکلی پیش آمده‌است؟

برای این مساله چند دلیل وجود دارد؛ یکی اینکه ایران به خودی خود، یک کشور بزرگ است که مصرف‌کننده زیادی دارد. عقل حکم می‌کند زمانی که شما منبعی را در اختیار دارید که کشور به آن نیاز دارد، باید از آن استفاده کنید. با این تفاسیر، باید بپرسید چرا نتوانستیم صادرکننده خوبی باشیم؟ یکی از دلایل این است که بعد از انقلاب، سیاست کلی این بود که به شهرها، روستاها، مناطق … گازرسانی کنند؛ چراکه گاز، اقتصاد را به‌سر حرکت وامی‌دارد. گاز، رفاه، آرامش و… و درنهایت کار می‌آورد. در این کشور بزرگ، هرچقدر گاز تولید شد، به مصرف رسید. دلیل دوم اینکه ما فرهنگ درست مصرف کردن را ندانستیم و در عین حال می‌خواستیم گاز را ارزان به مردم برسانیم. قدر این نعمت را ندانستیم چون نگاه و تفکر حکومت‌مداران بعد از انقلاب، این بود که باید مواظب مردم باشیم و این یعنی به آنها، نفت و گاز مجانی بدهیم. اوایل انقلاب در بعضی جاها، اصلاح‌کننده نداشتیم و گاز مجانی می‌دادیم. پس تفکر حاکم این بود که گاز را تولید کنیم و با قیمت ارزان به مردم بدهیم و همین

با توجه به تمام این توضیحات، اکنون برنامه شما چیست؟
همان‌طور که قبلاً هم گفتیم، هدف ما مصرف کمتر، اقتصادی کردن قیمت‌ها، بالابردن تکنولوژی و فرهنگ مصرف و نهایتاً، ورود وارد بازار جهانی نشویم تا خود، تنها بازبگر این میدان باشد.

شده و فقط ۵ درصد آن باقی مانده است که آن هم مربوط به آماده‌سازی پاکستان می‌شود.

با توجه به اینکه در حال حاضر، پاکستان، قرارداد ۱/۷ میلیارد دلاری با چین امضا کرده که از طریق افغانستان گاز وارد کند یا اینکه قصد دارد با هند قرارداد منعقد کند، احتمال اینکه ایران را به دلیل تحریم‌های بین‌المللی کنار بگذرانند، وجود دارد. اگر این اتفاق بیفتد، ایران مبادرت به طرح شکایت می‌کند؟

پاکستان چنین کاری نمی‌کند، چون نزدیک‌ترین و ارزان‌ترین مسیر برای این کشور، باز هم ایران است. اگر هم چنین اتفاقی بیفتد، تنها مسکنی موقتی است.

نقطه

در ادامه گفت: «مسیر سوم هم توسعه خدمات گردشگری است که خوشبختانه جمهوری اسلامی ایران از ظرفیت‌های خوب گردشگری تاریخی و گردشگری سلامت محور برخوردار است و خدمات ترازبیتی هم می‌تواند به تقویت این بخش منجر شود.» نماینده مردم کرمان در مجلس تصریح کرد: «مسیر چهارم نیز توسعه اقتصاد دانش‌بنیان است که زیربنای اقتصاد مقاومتی را تشکیل می‌دهد.»